ที่ นร ๐๒๐๕/ ๙๙๒๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๔๓

เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ที่ วว ๐๘๐๓/๘๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๓

ตามที่ได้เสนอเรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์ ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เห็นชอบตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา ได้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตามบัญชีแนบท้ายทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายกำชร จันทรแสง)
รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓ ส.ค. 2543

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี
โทร. ๒๘๐๐๓๕๑
โทรสาร ๒๘๑๐๖๒๗
<LW๑-๒๗>

ที่ วว 0803/ 8959

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และสิ่งแวดล้อม
ถนนพระรามที่ 6 ราชเทวี กทม. 10400

21 มิถุนายน 2543

เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. รายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ
2. รายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ
3. ตารางสรุปพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรได้รับการเสนอเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องได้รับการคุ้มครอง การฟื้นฟู และการศึกษาสำรวจ
4. สำเนาหนังสือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 10 หน่วยงาน

1. เรื่องเดิม

1.1 ความเป็นมา

1) ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาพื้นที่ชุ่มน้ำ (อนุสัญญาแรมซาร์) เป็นลำดับที่ 110 ซึ่งพันธกรณีของอนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้วันที่ 13 กันยายน 2541 โดยเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำควนขี้เสียน เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) เป็นแห่งแรกของประเทศไทย ซึ่งตามพันธกรณีของอนุสัญญาที่สำคัญ คือ ประเทศภาคีจะต้องกำหนดพื้นที่ชุ่มน้ำที่เหมาะสมในดินแดนของตนเพื่อรวมไว้ในทำเนียบพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (List of Wetland of International Importance) โดยคำนึงถึงความสำคัญในระดับนานาชาติ ทั้งด้านนิเวศวิทยา พฤกษศาสตร์ สังคมศาสตร์ ชลชีววิทยา และอุทกวิทยา และจักต้องดำเนินการส่งเสริมการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำนั้นๆ อย่างชาญฉลาดให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินโครงการสำรวจจัดทำบัญชีรายชื่อ สถานภาพ และฐานข้อมูลพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศไทย (National Inventory of Natural Wetland in Thailand) โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณบางส่วน จากสำนักงานความร่วมมือเพื่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาแห่งเดนมาร์ก (DANCED) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมและจัดทำ

บัญชีรายชื่อ/...

บัญชีรายชื่อและสถานภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศไทยทั้งพื้นที่ชุ่มน้ำตามธรรมชาติ และที่ดัดแปลงขึ้นพร้อมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลพื้นที่ชุ่มน้ำสำหรับการวางแผนการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศ ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งสำนักงานฯ ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นผู้ดำเนินการศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคใต้ ตามลำดับ

จากผลการดำเนินโครงการฯ พบว่า พื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศไทย ประกอบด้วย ป่าชายเลน ป่าพรุ หนอง บึง สนุ่น ทุ่งนา ทะเลสาบ และแม่น้ำ กระจัดกระจายทั่วประเทศในเนื้อที่รวมทั้งหมดประมาณ 21.63 ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ 6.75 ของพื้นที่ประเทศไทย ซึ่งคุณค่าโดยรวมของพื้นที่ชุ่มน้ำ ได้แก่ การเป็นแหล่งน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำฝนและน้ำท่า ป้องกันน้ำเค็มมิให้รุกเข้ามาในแผ่นดิน ป้องกันชายฝั่งพังทลาย ดักจับตะกอนและแร่ธาตุ ดักจับสารพิษ เป็นแหล่งทรัพยากรและผลผลิตธรรมชาติที่มนุษย์เข้าไปเก็บเกี่ยวใช้ประโยชน์ เป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชและสัตว์ มีความสำคัญทางนิเวศวิทยาและการอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแหล่งของผู้ผลิตที่สำคัญในห่วงโซ่อาหาร ความสำคัญด้านนันทนาการ และการท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และเป็นแหล่งศึกษาวิจัยทางธรรมชาติ

3) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม และคณะอนุกรรมการการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำ ดังนี้

- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติของประเทศไทย 61 แห่ง (~~ดังมี~~รายละเอียด~~ตาม~~**สิ่งที่ส่งมาด้วย 1**
- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติของประเทศไทย 48 แห่ง (~~ดังมีรายละเอียดตาม~~ **สิ่งที่ส่งมาด้วย 2**
- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับท้องถิ่น 19,295 แห่ง
- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญเร่งด่วน สมควรได้รับการเสนอเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) 9 แห่ง และพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรได้รับการคุ้มครองและการฟื้นฟู โดยเร่งด่วน 28 แห่ง ดังมีรายละเอียดตาม**สิ่งที่ส่งมาด้วย 3**

ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการฯ ยังได้จัดทำและเสนอมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วย การอนุรักษ์ การสร้างจิตสำนึก การศึกษาสำรวจ และการป้องกันไฟป่า

4) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ 6/2543 วันที่ 19 พฤษภาคม 2543 เห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ ดังนี้

- ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติของประเทศไทย 61 แห่ง
- ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติของประเทศไทย 48 แห่ง

การเสนอพื้นที่/...

- การเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรได้รับการเสนอเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) เป็นลำดับแรก 9 แห่ง และพื้นที่ชุ่มน้ำสมควรได้รับการคุ้มครองและการฟื้นฟูโดยเร่งด่วน 28 แห่ง
- เห็นชอบใน (ร่าง) มาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติ

1.2 มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 26 สิงหาคม 2540 เห็นชอบให้ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาพื้นที่ชุ่มน้ำ (อนุสัญญาแรมซาร์) โดยการเสนอพรุควนขี้เสียน บริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) เป็นแห่งแรกของประเทศไทย

1.3 ความจำเป็นที่ต้องเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้เห็นความจำเป็นที่ต้องเสนอให้คณะรัฐมนตรี พิจารณาทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติ ของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์ เนื่องจาก

1) ปัญหาความเสื่อมโทรมและการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศกำลังทวีความรุนแรงขึ้นและมีแนวโน้มที่จะเข้าสู่ขั้นวิกฤต จำเป็นต้องมีการอนุรักษ์และการจัดการที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นการดำเนินงานร่วมกันของหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจักต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันจึงจะเป็นผลสัมฤทธิ์ จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบในหลักการจากคณะรัฐมนตรี

2) การเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ เพื่อขึ้นทะเบียนรายนามเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) ตามพันธะกรณีของอนุสัญญาพื้นที่ชุ่มน้ำ (Ramsar Convention) จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบในหลักการจากคณะรัฐมนตรี

2 เรื่องที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

2.1 ประเด็นสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีพื้นที่ทั้งสิ้นประมาณ 513,115 ตารางกิโลเมตร ในจำนวนนี้ จะเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำประมาณ 21.63 ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ 6.75 ของพื้นที่ประเทศไทยทั้งหมด พื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศไทยส่วนใหญ่จะได้รับการคุ้มครองในรูปของพื้นที่อนุรักษ์ต่างๆ อันได้แก่อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นต้น แต่ยังมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญอีกเป็นจำนวนมากที่ยังมิได้รับการประกาศเป็นพื้นที่อนุรักษ์แต่อย่างใด และขณะนี้ กำลังถูกคุกคามด้วยการบุกรุก และกิจกรรมการพัฒนาในรูปการต่างๆ สาเหตุสำคัญที่ทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศลดลง ได้แก่

1) จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น ความต้องการการพิจารณาเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น อัตราการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ชุ่มน้ำจึงเพิ่มสูงขึ้น หรือมีความต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ชุ่มน้ำไปเพื่อใช้ในกิจกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ

2. การใช้ประโยชน์/...

2) การใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุ่มน้ำธรรมชาติไปเพื่อประโยชน์ในกิจกรรมต่างๆ เช่น การระบายน้ำออกจากพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม การชักน้ำเค็มเข้ามาในแผ่นดินเพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การขุดถมพื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรม การขยายเมือง การพัฒนาที่อยู่อาศัยและชุมชน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอุทกวิทยาและการเปลี่ยนแปลงเส้นทางน้ำ เช่น การสร้างถนน ตลอดจนการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดกับระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ และระบบนิเวศรวมทั้งระบบ ที่สำคัญที่สุด คือมิได้คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับวิถีชีวิตประจำวันของชุมชนในท้องถิ่นที่ต้องพึ่งพาอาศัยพื้นที่ชุ่มน้ำ

3) ปัญหาการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำทั้งๆ ที่พื้นที่ชุ่มน้ำมีความสำคัญ และ มีบทบาทหน้าที่มากมายดังกล่าวแล้วข้างต้น แต่สังคมซึ่งหมายถึงองค์การต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป ทั้งในเมืองและชนบทยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเพียงพอในคุณลักษณะทางธรรมชาติของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำตลอดจนขาดความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ คุณค่าและคุณประโยชน์ที่ครบถ้วนแท้จริงของพื้นที่ชุ่มน้ำ จึงเป็นผลให้ขาดความระมัดระวังและใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม นอกจากนั้น ยังมีความไม่สอดคล้องและขาดการประสานการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานในการจัดการพื้นที่ และในหลายกรณี กฎหมายข้อบังคับที่เกี่ยวข้องไม่มีประสิทธิผลในการบังคับใช้ และไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน

2.2 ความเร่งด่วนของเรื่อง

ปัจจุบันการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชุ่มน้ำตามธรรมชาติมีเพิ่มขึ้นเป็นลำดับทั้งจากทางตรงและทางอ้อม เช่นการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นพื้นที่เกษตรกรรม เป็นที่อยู่อาศัย เป็นต้น อีกทั้งการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ชุ่มน้ำมีมากมายหลายประการและหลายวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นได้ระหว่างหน่วยงานทั้งจากภาครัฐและเอกชน

2.3 ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านพื้นที่ชุ่มน้ำ 14 หน่วยงาน คือ กรมป่าไม้ กรมประมง กรมที่ดิน กรมการปกครอง กรมเจ้าท่า กรมพัฒนาที่ดิน ทบวงมหาวิทยาลัย กองทัพเรือ สำนักผังเมือง กระทรวงศึกษาธิการ กรมชลประทาน สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ เพื่อขอทราบความเห็น และข้อเสนอแนะใน (ร่าง) มาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติ ๕ รายละเอียดปรากฏตาม**สิ่งที่ส่งมาด้วย 4**

2.3 ความเห็นของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

เห็นชอบกับความเห็นของคณะอนุกรรมการการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ ในการเสนอทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ระดับชาติ และพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรได้รับการเสนอเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar site) เป็นลำดับแรก 9 แห่ง และพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรได้รับการคุ้มครอง และการฟื้นฟูโดยเร่งด่วน 28 แห่ง และเห็นชอบ (ร่าง) มาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติ เนื่องจาก

1. พื้นที่ชุ่มน้ำที่/...

1) พื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับการเสนอให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติของประเทศนั้น ล้วนแต่เป็นพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เป็นถิ่นที่อยู่ของสิ่งมีชีวิตที่หายากมีแนวโน้มจะสูญพันธุ์ หรือใกล้จะสูญพันธุ์ มีคุณค่าพิเศษต่อการดำรงไว้ซึ่งความหลากหลายทางพันธุกรรม และนิเวศวิทยาของภูมิภาค สมควรที่จะจัดลำดับความสำคัญให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ และระดับนานาชาติ

2) ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาพื้นที่ชุ่มน้ำ (อนุสัญญาแรมซาร์) เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2541 และการเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศบรรจุในทำเนียบ เพื่อดำเนินให้มีการจัดการอย่างชาญฉลาด เป็นภาระกิจหลักที่ประเทศไทยจักต้องดำเนินการภายใต้อนุสัญญานี้

3) ในปัจจุบันมีพื้นที่ชุ่มน้ำหลายแห่งกำลังถูกคุกคามจากปัจจัยภายนอกได้แก่ ภาวะมลพิษทางน้ำ การใช้ที่ดินที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนการบุกรุกด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการของราษฎรในพื้นที่ เป็นต้น เป็นผลให้พื้นที่ชุ่มน้ำหลายแห่งมีความเสี่ยงต่อการสูญเสียสภาพการเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสูง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการให้มีการคุ้มครอง การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำที่ถูกคุกคามให้ดำรงไว้ซึ่งคุณค่าของพื้นที่ชุ่มน้ำสืบไป

2.4 ประเด็นเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

1) รับทราบมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติครั้งที่ 6/2543 วันที่ 19 พฤษภาคม 2543

2) พิจารณาให้ความเห็นชอบ

2.1) ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติของประเทศไทย 61 แห่ง

2.2) ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติของประเทศไทย 48 แห่ง

2.3) การเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรได้รับการเสนอเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) เป็นลำดับแรก 9 แห่ง และพื้นที่ชุ่มน้ำสมควรได้รับการคุ้มครองและการฟื้นฟูโดยเร่งด่วน 28 แห่ง

2.4) เห็นชอบในมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติ

3 การวิเคราะห์ผลกระทบของการลงมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้

3.1 ผลกระทบต่อนโยบายรัฐบาล

มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ไม่ขัดกับนโยบายของรัฐบาล แต่จะเป็นการสนับสนุนและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ ด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสนับสนุนพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้สามารถแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติให้บังเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

3.2 ผลกระทบต่อความรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐมนตรีต่อสภาตามรัฐธรรมนูญ

มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ เป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐ ในส่วนของการจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุ่มน้ำ

3.3 ผลกระทบ/...

3.3 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวมหรือเฉพาะท้องถิ่น

มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ เป็นการช่วยฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งมีอยู่มากมายตามท้องถิ่น ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อท้องถิ่น ในแง่เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เช่น ทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรสัตว์น้ำ เป็นต้น

3.4 ผลกระทบต่อการเงินและงบประมาณ

ไม่มี

3.5 ผลกระทบทางสังคม และการเมือง

มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ จะทำให้หน่วยงานภาครัฐ ที่รับผิดชอบงานด้านพื้นที่ชุ่มน้ำ มีความร่วมมือร่วมใจกันในการบริหาร การจัดการแหล่งทรัพยากรธรรมชาติร่วมกับประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดการทรัพยากรในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างมีแบบแผนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.6 ผลกระทบทางเทคโนโลยี

ไม่มี

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จึงขอเสนอมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่องทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติของประเทศไทยและมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาทิตย์ อุไรรัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม
กองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โทร. 279-5202, 279-8088, 271-3251
โทรสาร 279-8088, 271-3226

รายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง/ตะวันออก	ภาคใต้
1. แอ่งเชียงแสน	1. หนองหาน	1. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำบางพระ	1. อุทยานแห่งชาติเขาสก
2. หนองเล็งทราย	2. หนองหานกุมภวาปี	2. อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	2. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย
3. กว๊านพะเยา	3. บึงละหาน	3. แม่น้ำแควน้อย	3. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบ
4. ที่ราบลุ่มน้ำยม	4. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง	4. แม่น้ำแควใหญ่	4. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองทุ่งทอง
5. บึงสีไฟ	5. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก	5. แม่น้ำแม่กลอง	5. แม่น้ำสายบุรี
6. บึงบอระเพ็ด	6. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยตลาด	6. ดอนหอยหลอด	6. แม่น้ำตาปี
7. อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์	7. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำสนามบิน	7. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าวัดไผ่ล้อมและวัดอัมพุวาราม	7. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพฯ (พรุโต๊ะแดง)
8. แม่น้ำสาละวิน	8. แม่น้ำโขง	8. ปากแม่น้ำเวฬุ	8. อุทยานแห่งชาติแหลมสน
	9. แม่น้ำสงคราม	9. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง	9. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน
	10. ลำปลายมาศ	10. อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด	10. อ่าวพังงา
	11. ลำโดมใหญ่และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าป่ายอดโดม	11. อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด	11. อุทยานแห่งชาติสิรินาถ
	12. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว	12. อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	12. อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี
			13. อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม
			14. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง
			15. อุทยานแห่งชาติทะเลบัน
			16. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะตะรุเตา
			17. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง
			18. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
			19. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์
			20. อ่าวทุ่งคา-อ่าวสวี
			21. ปากแม่น้ำกระบี่
			22. ปากแม่น้ำตรัง
			23. ปากคลองกะเปอร์
			24. ป่าชายเลนปะเหลียน-ละงู
			25. ปากแม่น้ำกระบุรี
			26. อ่าวบ้านดอน
			27. อ่าวปัตตานี
			28. อ่าวปากพนัง
			29. ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ต

รายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ

ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง/ตะวันออก	ภาคใต้
1. พรุหญ้าท่าตอน	1. ดูนลำพัน	1. ที่ราบลุ่มภาคกลางตอนล่าง	1. พรุคันธุลี
2. หนองหลวง	2. หนองกอมเกาะ	2. อ่าวไทย	2. พรุบ้านไม้ขาว
3. หนองฮ่าง	3. หนองปลาคูณ	3. แม่น้ำเจ้าพระยา	3. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองปลักพระยาและเขาระยาบังสา
4. แม่น้ำปิง	4. บึงเกลือ บ่อแก	4. แม่น้ำป่าสัก	4. เกาะแตน
5. แม่น้ำวัง	5. หนองสามหมื่น	5. แม่น้ำท่าจีน	
6. แม่น้ำยม	6. แก่งละว้า	6. แม่น้ำบางปะกง	
7. แม่น้ำน่าน	7. ห้วยเสือเต้น	7. แม่น้ำนครนายก	
8. แม่น้ำกก	8. ลุ่มน้ำโมงตอนล่าง	8. แม่น้ำเพชรบุรี	
9. อุทยานแห่งชาติแม่ยม	9. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองหัวคู	9. ทุ่งโพธิ์ทองหรือทุ่งคำหยาด	
10. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง	10. แม่น้ำมูลและบุ่งทาม	10. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสอยดาว	
	11. สบแม่น้ำมูลชี	11. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก	
	12. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองแวง	12. อุทยานแห่งชาติหาดวนกร	
		13. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าวัดตาลเอน	
		14. อุทยานแห่งชาติเขาแหลม	
		15. อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์	
		16. อุทยานแห่งชาติทับลาน	
		17. อุทยานแห่งชาติปางสีดา	
		18. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสลักพระ	
		19. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร	
		20. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาเขียวเขาชมภู่	
		21. อ่าวคุ้งกระเบน	
		22. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤาไน	

ตารางสรุปพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรได้รับการเสนอเป็น Ramsar site และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องได้รับการคุ้มครอง การฟื้นฟู และการศึกษาสำรวจ

ภาค	พื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรได้รับการเสนอเป็น Ramsar site	พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องได้รับการ		
		คุ้มครอง	ฟื้นฟู	ศึกษาสำรวจ
เหนือ	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย บึงบอระเพ็ด	หนองอ่าง หนองเล็งทราย ที่ราบลุ่มแม่น้ำยม	ที่ราบลุ่มแม่น้ำยม หนองอ่าง หนองเล็งทราย กว๊านพะเยา	แม่น้ำสาละวิน ที่ราบลุ่มแม่น้ำยม * ระบบนิเวศ
ตะวันออกเฉียงเหนือ	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง	หนองหานกุมภวาปี บึงละหาน	หนองกอมเกาะ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองแวง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองหัวคู	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ายอดโดม * ประชากรนกอพยพ
กลางและตะวันออก	อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด ดอนหอยหลอด	ทุ่งโพธิ์ทอง/ทุ่งคำหยาด ทุ่งภูเขาทอง/ทุ่งมะขามหย่อง	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก เขตห้ามสัตว์ป่าวัดราษฎร์ศรัทธากะยาราม	ที่ลุ่มภาคกลางตอนล่าง อ่าวไทย * ประชากร/ชนิดนก
ใต้	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฯ (พรุโต๊ะแดง) อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม - เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเกาะลิบง - ปากน้ำตรัง อ่าวพังงา ปากแม่น้ำกระบุรี	ปากแม่น้ำกระบี่ ป่าชายเลนด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ต	เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบ	พรุบาเจาะ พรุควนเคร็ง พรุอื่น ๆ * ความหลากหลายทางชีวภาพ